

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηται ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ καὶ παρὰ τῆ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτὰ—Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι δευθύνουσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λέπτ.

Συνδρομὴ ἑτήσια προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν.....Ἀρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ἔδος Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τις ὁ προορισμὸς τῶν ἐν τῷ Ἀμαλίειῳ ἀνατρεφόμενων.—Τὸ μείδιμα (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανᾶ).—Μεταρρύθμισις γυναικείας ἐνδομασίας (ὑπὸ κ. Μαρίας Α. Μαυρογορδάτου). Ἡ τέχνη τοῦ ἐπαγωγῶς γηράσκειν (ὑπὸ κ. Μαρίας Βελλῆ).—Ἀνότι.—Κόσμος ἐντόμων (ὑπὸ κ. Τούλας Κόκκαλη).—Τεχνιτὴ ἐπάσαις (ὑπὸ κ. Καρτερίας Στεργίου).—Ποικίλα.—Ἀλληλογραφία.—Συμβουλή.—Συνταγή.—Γνωστοποιήσεις.—Ἐπιφυλλίς.

ΤΙΣ Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΑΜΑΛΙΕΙῳ ΑΝΑΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝ

Ἡ εἰδήσις ὅτι ἐν τῷ Ἀμαλίειῳ Ὀρφανοτροφείῳ εἰσάγεται ὀριστικῶς ἢ ἐκμάθησις τῆς τε κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς εἰκότως συνεκίνησε καὶ τοὺς μᾶλλον ὑπὲρ τῆς τύχης τῶν ὄρφανῶν ἀδιαφοροῦντας, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἡμᾶς, αἵτινες πρῶται ὑψώσαμεν φωνήν ἐν τῷ ἄρ. 58 φύλλῳ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ὑπὲρ τῆς παιδεύσεως τῶν ὄρφανῶν ἐν τινὶ τεχνικῷ κλάδῳ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα ἔδωκαν ὄρθην εἰς τὸ προθύμως ἄλλως τε πάσης εὐκαιρίας δρατόμενον Συμβούλιον, ὅπως ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῶν ὄρφανῶν μεριμνᾷ, προσθέτομεν σήμερον ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς καίτοι ἀναπληροῦσα μίαν τῶν οὐσιωδესτάτων καὶ ελλείψεων τοῦ προγράμματος τοῦ καταστήματος τούτου, δὲν ἐξασφαλίζει οὐχ ἥττον καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν τὸ μέλλον τῶν ὄρφανῶν.

Ἡ εἰσαγωγή καὶ ἄλλων τεχνῶν, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ ἢ τῆς ἀνθοποιίας, τοῦ σπουδαιότητος τούτου κλάδου τῆς γυναικείας βιομηχανίας, καὶ ἀσφαλῆ πόρον ἐντίμου σταδίου ἐν τῷ μετέπειτα βίῳ παρέξει ταῖς ὄρφαναῖς, καὶ τῷ καταστήματι εἰσόδημα μεγίστης καὶ σημαντικῆς σπουδαιότητος.

«Κάλλιον ἀργὰ παρά ποτέ.» Καὶ ἀληθῶς εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ληθῆ ποιά τις πρόνοια περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν

ὄρφανῶν κορατιῶν. Ἄπορον δὲ τυγχάνει πῶς ἢ περὶ τῆς εὐμαρείας καὶ διαίτης αὐτῶν μεριμνα ἀπερρόφησεν ἐπὶ τόσα ἔτη ἅπασαν τὴν προσοχὴν τῶν ἐκάστοτε διοικητικῶν Συμβουλιῶν, ὅπως μὴ εὐρωπὶ τὸν καιρὸν νὰ προνοήσωσι καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ὄρφανῶν ἐν τῷ κοιναρικῷ βίῳ.

Τὴν περὶ τούτου ἀπορίαν μας προεβάλομεν πρὸς τινὰ τῶν Κυριῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐπίσκεψίν μας, ἐλάβομεν δὲ ὡς ἀπάντησιν, ὅτι αἱ κόραι αὐταὶ δύνανται, ἐξερχόμεναι, νὰ τοποθετῶνται παρὰ οἰκογενεαῖς, ἵνα κρατῶσι τὰ κλειδιά, ἵνα ἐπιβλέπωσιν εἰς τὰ τοῦ οἴκου, ἵνα ἐμβαλόνωσιν, ἵνα μαντάρωσιν, ἵνα κεντῶσιν, ἀλλ' ὅτι ἀνάγκη νὰ μὴ συγχρωτίζωνται μετὰ τῶν ὑπηρετριῶν, νὰ τρώγωσιν εἰς τὴν κοινὴν τράπεζαν, νὰ τυγχάνωσι παρὰ τῆς οἰκοδεσποίνης μητρικῆς περιθάλψεως καὶ ἐπιβλέψεως, διότι εἶναι τόσον ἀθῶαι, τόσον ἀπειροί. . . . Ἐν συνόψει κατὰ τὴν κ. σύμβουλον αἱ κόραι αὐταὶ εἶναι ἀρισταὶ οἰκονόμοι.

Οἰκονόμοι !! ἀγνοοῦσι καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τῆς θεωρίας τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Οἰκονόμοι ἀγνοοῦσι μερὶ τῆς χθὲς τί ἐστὶ λογικτικὴ καὶ τί προϋπολογισμὸς. Οἰκονόμοι ἀγνοοῦσι τὸν κόσμον καὶ συνεπῶς τὰς καταχρήσεις, τὴν κλοπὴν, τὴν κακίαν, τὸ ψεῦδος, ὅπλα δι' ὧν κατὰ τῶν οἰκονόμων ἐπιτίθεται πάντοτε τὸ λοιπὸν ὑπηρετικὸν τῆς οἰκίας.

Μετ' ἐπιφυλάξεως λοιπὸν ἀπεκδεχόμεναι τὴν οἰκονομικὴν δεινότητα τῶν ὄρφανῶν, παρατηροῦμεν ὅτι ἐν Ἑλλάδι, ἐνθα αἱ πλούσιαι οἰκογενεαὶ μετρῶνται ἐπὶ τῶν δακτύλων, αἱ θέσεις οἰκονόμων εἶναι ἐπίσης μεμετρημέναι, τὸ δὲ Ὀρφανοτροφεῖον μὴ δυνάμενον νὰ τοποθετῆ ἢ τὸ 1/10 τῶν ἀποφαιτωσῶν, παραδίδει ταύτας ἢ τοῖς συγγενεῖσιν αὐτῶν, ἢ ἀναγκάζεται νὰ διατηρῆ μέχρις ἀποκαταστάσεως.

Πρὸ δέκα ἡμερῶν γραῖα ὑπηρετρία παρὰ γνωστῇ ἐνταῦθα

οικογενεία διακείμενους άπεύρουε την επί δεκαετίαν έν τῷ Ἀμαλιεῖῳ Ὁρφανοτροφείῳ διαμείνανσαν ἐγγονήν της, ἐζήτει δὲ νά τοποθετήσῃ αὐτήν εἰς κατάστημα γυναικείων συρμῶν, ὅπως ἐκμάθῃ, ὡς ἔλεγε, τέχνην τινά καί δι' αὐτῆς κερδίξει τήν ζωήν της.

Ἡ ἄπειρος λοιπόν ἐκείνη καί ἀδαής τοῦ κόσμου καί τῶν κακιῶν αὐτοῦ κόρη, ἡ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης δίκην ἑτεροκινήτου νευροσπάστου δρώσα, ἡ μέχρι τῆς χθὲς ἐν κλωθῶ κεκλεισμένη, ἀφίεται αἴφνης ἐλευθέρα μέ τόν χαλινόν ἀνά χειρῶν, ἵνα διοικήσῃ ἑαυτήν καί ὀδηγηθῇ ἀνευ πείρας καί ἰδηγοῦ ἐν τῷ πολυδαίδαλῳ τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἀγῶνι. Ἐσκέφθη ἄρα τὸ διοικητικόν Συμβούλιόν ποτε πόσον ὀλισθηρὰ τυγχάνει δι' αὐτήν ἡ πρὸς τήν κακίαν ὁδός!

Ἄλλ' ἐάν ἡ κόρη εἶναι ὀφρανή συγγενῶν τότε τὸ κατάστημα ὑποχρεούται νά διατηρῇ αὐτήν μέχρι ἀποκαταστάσεως ἢ ἐξευρέσεως θέσεως οἰκοδόμου ἐπὶ προφανεῖ ἀδικία τῶν ἀτυχῶν ἀνηλίκων ὀφραῶν, ἅτινα τόν ἄρτον τῶν ἐν ταῖς τριόδοις ἐπαιτοῦντα δὲν δύνανται νά εἰσαχθῶσιν ἐν τῷ Ἀμαλιεῖῳ, ἐλλείψει θέσεως, κατελιμμένης ὑπ' ἐκείνης.

Εὐτυχῶς καλὸς ἀριθμὸς ὀφραῶν νυμφεύεται. Ἄλλα καί τῶν ἐγγάμων ἐπι ἐπαιθητόταται τυγχάνουσιν αἱ τῆς σκοπίμου ἀνατροπῆς ἐλλείψεις. Ἐγνωρίσαμεν κατὰ σύμπτωσιν δύο Κυρίας ὑπάνδρους ἀνατραφεῖσας εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον. Ἄγνοοσι πῶς νά ἀναθρέψωσι καί μορφώσωσι τὰ τέκνα τῶν, διότι οὔτε εἶδον ἀναπτυσσόμενα τοιαῦτα, ἀλλ' οὔτε στοιχειώδεις γνώσεις παιδαγωγικῆς ἔχουσιν. Ἀμφότεραι πληρώνουσι διὰ νά ταῖς ράπτωσι τὰ φορέματά τῶν ὡς καί τὰ τῶν μικρῶν τέκνων τῶν. Ἐχουσιν ἀνάγκην μαγειρίσσης, σιδηρωτρίας ἥτις σιδηρώνει τὰ ὑποκάμισα τοῦ συζύγου τῶν. Ὁ δὲ δυστυχῆς σύζυγος ἐργάζεται μέχρι ἐξαντλήσεως, ἵνα κατορθώσῃ νά ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑπερόγκους τῆς οἰκογενείας του δαπάνας.

Εἶναι καιρὸς φρονοῦμεν πλέον νά ἐπέλθῃ ριζικὴ τις μεταρρύθμισις εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὁρφανοτροφείου. Δυσὶν θάτερον. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἡ τεχνίτιδες. Ἐάν ὑπὲρ τῆς, ἄς ἀνατραφῶσιν ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ τῶν ἄς διδάχθωσιν ὀλίγα γράμματα, θεωρητικὴν καί πρακτικὴν μαγειρικὴν ὑπὸ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐν Εὐρώπῃ τελειοποιηθείσης μαγειρίσσης. Ἄς διδάχθωσιν συστηματικῶς πλυντικὴν, σιδηρωτικὴν, ἐμβαλωματικὴν.

Ἄς ὀδηγῶνται εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπως ἐθισθῶσιν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ὑγιῶν καί καταλλήλων δι' ἕκαστον ἔδεσμα τροφίμων καί κρεάτων. Ἄς συγχρωτίζωνται πλείοτερον μετὰ τῆς κοινωνίας, μετὰ τῶν οἰκείων καί συγγενῶν, διότι, ὡς καί ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ἐν τῇ κοινωνίᾳ θά ζήσωσιν καί οὐχὶ ἐν μοναῖς. Ἄς γνωρίσωσι τὴν κακίαν, ἀλλ' ἄς μορφωθῶσι μέ τρόπον ὥστε νά ἀποφεύγωσιν αὐτήν, καί οὐχὶ ἐκ τῆς ἀπειρίας καί κακῶς ἐννοουμένης ἀθωότητός τῶν συγγένουςαι τὰ πραγματικὰ καθήκοντα μετὰ στερεοτύπων τινῶν πρακτικῶν παραδόσεων καί θυσιάζουσαι τὰ πρῶτα εἰς τὰς τελευταίας, εὐρίσκονται αἴφνης ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀπωλείας, χωρὶς οὔτε αἱ ἴδιαι νά αἰσθανθῶσι τοῦτο. Ἄς μεταβαίη ὠρισμένος ἀριθμὸς αὐτῶν καθ' ἑβδομάδα εἰς τὸ ἐκθετοτροφεῖον, ἵνα ἀσχολῶνται, ὑπὸ τὴν ἐπίδωξιν διδασκάλου ἐξησκημένης, εἰς περιθάλψιν, ἀμφίεσιν, λούσιμον καί ἐν γένει διατή-

ρησιν τῶν βρεφῶν, ὅπως καί τὰ ἰδικὰ τῶν τέκνα γνωρίζωσι κατόπιν νά περιθάλψωσι, καί ἐν ἀνάγκῃ εἰδήμονες τροφὸι τέκνων καταστῶσι. Ἄς διδάξωσιν αὐταῖς στοιχειώδεις γνώσεις ὑγιεινῆς, οἰκιακῆς ἱατρικῆς καί φαρμακολογίας, τέλος ἄς καταστήσωσιν αὐτὰς ἐντελεῖς εἰς τὸ εἶδος τῶν, οὕτω δὲ καί τὴν κοινωνίαν εὐεργετήσωσι, τὴν πολλαχῶς ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως εἰδημόνων ὑπηρετιῶν καί τροφῶν μαστιζομένην, καί τὸ μέλλον αὐτῶν ἐξασφαλίσωσι. Ἐάν τεχνίτιδες, ὅπερ καί προτιμητέον, ἄς διδάχθωσιν ὑπὸ εἰδήμονος κοπτρίας καί ραπτρίας τὴν τε θεωρίαν καί πρᾶξιν τῆς κοπτικῆς καί ραπτικῆς, ὑπὸ ἄλλων δὲ εἰδικῶν τεχνιτριῶν τὴν ἀνθοποιίαν καί ἐν γένει πάντα κλάδον γυναικείας τέχνης, δι' οὗ θέλει ἐξασφαλισθῇ αὐταῖς μέλλον αἰσιώτερον, τῷ καταστήματι εἰσόδημα τακτικόν, καί τῇ γυναικείᾳ ἐν γένει βιομηχανία νέον στάδιον δράσεως καί προόδου.

Ταῦτα πάντα δεόν νά μελετηθῶσι συντόμως ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, οὐχὶ διότι τὰ λέγομεν ἡμεῖς, ἀλλὰ διότι τὰ πράγματα, ἡ πείρα, αἱ βιωτικαὶ καί κοινωνικαὶ τῶν ὀφραῶν ἀνάγκαι τὸ ἀπαιτοῦσι. Διότι αἱ κυραὶ σύμβουλοι φέρουσιν εὐθύνην μεγάλην, εὐθύνην φοβεράν, ἥς ἐλάχιστα ἀπαλλάσσονται διὰ τῆς πρὸς τὰ ὀφραῶν χρησιμοποιήσεως πολυτελοῦς εὐμαρείας, ἢ τῆς μυθώδους παρθενικῆς ἀθωότητος καί ἀπειρίας, ἐν αἷς μετὰ τῆς φροντίδος ἀνατρέφονται ταῦτα. Αἱ ὀφραναὶ αὐταὶ εἶναι κοινωνικαὶ ὑπάρξεις, ἀνάγκη λοιπὸν νά καταρτισθῶσι διὰ κοινωνικῶν καί οὐχὶ διὰ μοναχικῶν βίον.

ΤΟ ΜΕΙΔΙΑΜΑ

Ἄν ὁ γέλως εἶναι διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ μεϊδιάμα εἶναι τὸ μέτρον τῆς ἠθικῆς εὐγενείας αὐτοῦ. Τὸ μεϊδιάμα εἶναι χαρακτηριστικώτερον καί αὐτοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ, διότι ἂν ὁ ὀφθαλμὸς θεωρῆται, ὡς πιστὸν κάτοπτρον τῆς διανοίας, τὸ μεϊδιάμα περιληπτικώτερον εἰκονίζει συγχρόνως τότε πνεῦμα καί τὴν ψυχὴν.

Ὁ γέλως εἶναι καί φυσικὴ ἀνάγκη, ἀναπόσπαστος τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀναπνοῆς, ἐνῶ τὸ μεϊδιάμα εἶναι ἡ ψυχολογικὴ ἔκφρασις τοῦ αἰσθήματος καί τῆς σκέψεως. Ποικίλλει δὲ παρὰ τοῖς διαφορῶν ἀνθρώποις ὡς ποικίλλει καί ἡ διάνοια αὐτῶν καί ἡ καρδία.

Ἐχει βεβαίως καί ὁ γέλως τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φυσιογνωμίαν, ἐνθυμούμεθα μάλιστα ὅτι ἔμπειρός τις φυσιογνωμιστῆς διεγίνωσκε τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὸν χαρακτήρα, καί τὴν διανοητικὴν δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐκ τοῦ ἤχου τοῦ φωνήεντος δι' οὗ ἐκφέρεται ὁ γέλως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν γένει ὁ γέλως, ὡς ἦδη ἐρρέθη, εἶναι μᾶλλον γνώρισμα τοῦ εἶδους ἀρθρωπος, παρὰ ἰδιάζον διαγνωστικὸν τοῦ ἀτόμου, ἢ δὲ ἀρχαία παροιμία «γελᾷ δ' ὁ μωρὸς, κἄν τι μὴ γέλοιοι ἦ» ἀποδεικνύει ὅτι δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς λογικότητος.

Τὸ παιδίον γελᾷ μᾶλλον ἡχηρὸν καί θορυβώδη γέλωτα, οἱ δὲ φυσικοὶ λαοὶ γελῶσι βάρβαρον καγχασμόν.

Ὁ ἀνεπτυγμένος ἀνθρώπος ἐν πλήρει ἐξελίξει τῶν πνευματικῶν καί ἠθικῶν αὐτοῦ δυνάμεων μεϊδιά.

Διὰ τοῦτο καί οἱ ποιηταὶ τὸ μεϊδιάμα ψάλλουσιν ἐν τοῖς στίχοις αὐτῶν συνήθως καί ὄχι τὸν γέλωτα.

Καί ὁ ἡμέτερος δὲ ποιητὴς κύριος Α. Παράσχος δὲν παρέλειπεν ὠραίους στίχους ν' ἀφιέρωσιν εἰς τὸ μεϊδιάμα. «Γνωρίζεις τὸ μεϊδιάμα τί εἶναι; . . .» Δυστυχῶς ἐξέλεξε μίαν ἔκφρασιν αὐτοῦ, τὴν χειρίστην, δηλ. τὸ ψευδὲς μεϊδιάμα, τὸ ἐπιτετηδευμένον, τὴν αἰγίδα τῆς ὑποκρισίας, ἢ τὸ ὀδυνηρὸν καταφύγιον τῆς μυστικῆς, ἀλλ' ὑπερηφάνου ἀπογοητεύσεως. Ἀληθῶς εἶναι προσωπεῖον τὸ μεϊδιάμα τοῦτο, ὡς λέγει ὁ ποιητὴς, ὡς εἶναι καί τὸ τῆς δεσποίνης τοῦ κόσμου ἢ τὸ τοῦ ὑποψηφίου πολιτικοῦ, τὸ στερεότυπον ὡς ἐπικεφαλὴς ἐφημερίδος, τὸ ἀπευθυνόμενον εἰς πάντας καί πᾶσας ἀνευ συνειδήσεως ἢ ἐν μεμετρημένῳ ὑπολογισμῷ, καί ὅπερ δις προσβλεπόμενον δὲν ἀπατᾷ πλέον, ἀλλὰ φαίνεται μᾶλλον ὡς ἀποτρόπαιος μορφασμός, ὡς εἰδεχθῆς συστολῆ τῶν μυῶνων.

Τοῦτο καθίστησι δυσειδὲς καί τὸ ὠραιότατον στόμα, διαστρέφει καί τοὺς ὠραιότατους χαρακτήρας τοῦ προσώπου, διότι λαλεῖ ἄφρονον πλὴν καταληπτὴν λαλίαν καί λαλοῦν προδίδει τὴν ἐσωτερικὴν ἀνωμαλίαν τῆς ψυχῆς ἢ τὴν ὑπουλον καί ἄχαριν πτωχίαν κοινῆς διανοίας.

Ἄλλ' εὐτυχῶς δὲν εἶναι τοῦτο μόνον καί ἐν τῇ ποικίλῃ κλίμακι τῶν τόνων καί τῶν ἀποχρώσεων τοῦ μεϊδιάματος δύναται τις νά ἴδῃ τὸσας ἐκφράσεις, ὅσας ἀστραπᾶς φωτὸς ἐκπέμπει πᾶσα λάμψις τῆς διανοίας, ὅσους διαφοροὺς παλμούς ἐγείρει πᾶν συναίσθημα τῆς ψυχῆς.

Καί ὑπάρχει μεϊδιάμα ὠραῖον καί εὐγενὲς, ἀληθὲς ἀπαύγασμα φαεινῆς ψυχῆς, καί λαμπρὸς τῆς διανοίας σπινθήρ, φωτίζων, ὡς θεσπέσια αἴγλη, τὴν μορφήν τοῦ ἀνθρώπου καί ἀποτυποῦν ἐπ' αὐτοῦ τὴν σφραγίδα τοῦ ἠθικοῦ κάλλους τοῦ ἰδιάζοντος μόνον εἰς ἀνώτερον καί ὑπέροχον ὄν.

Τὸ τοιοῦτον μεϊδιάμα ἀναδεικνύει τὴν καλλονὴν οὐρανίαν καί ἐξαλείφει πᾶν χυδαῖον ἀπὸ τῆς φυσικῆς δυσαρμονίας τῆς μορφῆς.

Τὸ τοιοῦτον μεϊδιάμα ἀπελπίζει τὸν καλλιτέχνην φιλοτιμούμενον ν' ἀποτυπώσῃ ἐπὶ τῆς ὕλης τὴν θεῖαν ταύτην ἀκτίνα τῆς ψυχῆς, ἣν ὀνειρεύεται ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ἰδεώδους καί ἥτις ἀστραπιαίως λάμπει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Εἰρήνη Λαχανᾶ

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ

Ἐν Οὐστρμίνστερ τοῦ Λονδίνου συνέστη κατ' αὐτὰς συνέδριον Κυριῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κομήσσης Χάβερτον.

Κυραὶ τῆς ἀνωτάτης ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας συνήλθον ἐπὶ τῷ σκοπῷ ριζικῆς μεταρρυθμίσεως τῆς γυναικείας ἀμφιέσεως. Ἀπεδείχθη δὲ δι' ἀγορεύσεως μεστῶν ἐπιστημονικῶν καί καλλιτεχνικῶν ἐπιχειρημάτων, ὅτι αἱ ὑψηλαὶ πτέρναι, ἢ λεπτὴ καί πεπιεσμένη ὄσφυς, ἢ τεχνιτὴ καί πολυπλοκὸς κόμωσις καί ἡ tournure εἶναι ἐνδείξεις παντελοῦς καλαισθητικῆς ἐλλείψεως καί παραίτιος σπουδαιοτάτων ἀσθενειῶν.

Ἡ πρόεδρος ἐξέθηκε διὰ γλώσσης εὐφραδοῦς ὅτι ἡ ὄσφυς τῆς Ἀφροδίτης τῶν Μεδίκων, ἥτις παρὰ πάντων ἀναγνωρί-

ζεται ὡς ἐντελεστάτη ἔκφρασις τελείου τύπου καλλονῆς ἔχει περιφέρειαν 85 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, ἐνῶ αἱ Κυραὶ τῆς σήμερον δι' ὑπερφυσικῆς πίεσεως περιορίζουσι τὴν ὄσφυακὴν περιφέρειαν εἰς 55 ἑκατ. τοῦ μέτρου, ἐπὶ προφανεστάτῃ καταστροφῇ τῆς ὀργανικῆς λειτουργίας.

Διάσημοι ἱατροὶ Κυραὶ ἔλαβον μετὰ τὴν πρόεδρον τὸν λόγον καί ἐπιστημονικῶς ἀπέδειξαν ὅτι διὰ τῆς tournure ἅπαν τὸ βάρος τῆς γυναικείας ἀμφιέσεως πίπτει ἐπὶ τῶν νεφρῶν, ἐπρότειναν δὲ νέον εἶδος ἐνδυμασίας βάρους δύο λιτρῶν, ἐπιβαρύνον ἐξ ἴσου ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ σώματος.

Ἡ πολυσύνθετος κόμωσις μετὰ τῶν παρομαρτουσῶν τεχνιτῶν ἀποχρώσεων καί μεταλλίνων καρφιδῶν εἶναι ἡ ἐστία τῶν νευραλιῶν, αἱ δὲ ὑψηλαὶ πτέρναι καταστρέφουσι τὴν ἰσορροπίαν τοῦ σώματος ὡς καί τὸ χάριεν τῶν κινήσεων.

Ἐνεκρίθη λοιπὸν ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ καί παμψφρεῖ ἐγένετο ἀποδεκτὸν σύστημα ἐνδυμασίας ἀνευ tournure, μεζώνη πλατεῖαν, με περιθωράκιον εὐρὺ ἀνοιγόμενον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν καί ἀφίνον ἐντελῶς ἐλευθέραν τὴν πνευμονικὴν λειτουργίαν. Κόμωσις ἀπλὴ καί ἀπέριττος, ἀνευ καρφιδῶν, χρωμάτων ἢ τεχνιτῶν παραρτημάτων, καί πῖλοι ἀπλοὶ ἐλαφρότατοι ἐκ γάζης ἢ λεπτοτάτων τουλιῶν ἢ τριχάπτων.

Ἐσθῆς στρογγύλη, ἰσομήκης, πίπτουσα μετ' ἐλαφρῶν πτυχῶν, σχήματος καί ῥυθμοῦ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πέπλου, τοῦ τῶσιν χάριν προσδίδοντος τῷ γυναικείῳ ἀναστήματι καί ὑποδήματα με πτέρνας χαμηλὰς συμπληροῦσι τὸ σύστημα τῆς γυναικείας ἐνδυμασίας, ὅπερ θέλει ὑποβληθῇ τῇ ἐγκρίσει τῆς πριγκιπέσσης τῆς Οὐαλλίας. Μετὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς δὲ νομιμοποίησιν, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ συστήματος τούτου, θέλει πάραυτα διὰ τῶν διαφορῶν τοῦ συρμού περιδικῶν, διαδοθῇ ἀνά πᾶσαν γωνίαν τοῦ μεγάλου ἀγγλικοῦ κράτους, ἐπεκαθῆ δὲ ἐλπίζομεν καί μέχρι τῆς ἡμετέρας χώρας, ἐν ἣ ὁ συρμὸς καί ἡ φιλαρέσκεια μετατρέπουσιν ὁσμέραι τὰς δεσποινίδας καί δεσποίνας ἡμῶν εἰς σφήκας, κατὰ τὴν ὄσφυακὴν διάμετρον, ἐπὶ προφανεστάτῃ βλάβῃ τῆς ὀργανικῆς λειτουργίας, εἰκονιζομένη σαφέστατα ἐν τῇ ὠχρᾷ καί μαραμένῃ ὄψει τῶν νεαρῶν προσώπων αὐτῶν.

Μαρία Α. Μαυρογορδάτου

ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΠΑΓΩΓΩΣ ΓΗΡΑΣΚΕΙΝ

Δύο τινὰ ὁ ἀνθρώπος φοβεῖται ἐν τῷ βίῳ του, τὸν θάνατον καί τὸ γῆρας.

Καί διὰ μὲν τὸν θάνατον με ὁσαυδήποτε στωϊκὰ ἐφόδια καί ἂν ἐφοδιασθῶ, θέλω ψευσθῆ, ἐάν εἶπω, ὅτι μετὰ ψυχραιμίας δύναμαι ν' ἀντικρύσω τὴν ἰδέαν τῆς ἀναποφεύκτου κυριαρχίας του. . . ὅτι δὲν τὸν φοβοῦμαι. Μεθ' ὅλας τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ συνηγορίας τῶν εὐαγγελικῶν καί προφητικῶν λόγων, μεθ' ὅλας τὰς περὶ Ἐθὲμ καί κόλπων Ἀβραάμ ὑποσχέσεις, προτιμῶ, χιλιάκις προτιμῶ τὴν κοσμικὴν ταύτην κόλασιν, τὸν ἀκανθώδη βίον ἐν γνωρίζω, κατέχω, παρὰ νά ἀφεθῶ φερομένη διὰ τῶν γνωστῶν εἰς τὰ ἄγνωστα, τῶν μερικῶν εἰς τὰ γενικά. Εἶμαι πρακτικὴ. Ἀγαπῶ τὴν ζωὴν ὑπ' ὅλας τὰς φάσεις της. Τὴν ζωὴν ἐν τῷ παιδί, τὴν ζωὴν ἐν τῇ νεότητι, τὴν ζωὴν ἐν τῇ παρηλικίᾳ. Ἀρκεῖ νά ζω. . .

Ἐπειδὴ δὲ ἕκαστον στάδιον τῆς ζωῆς ἔχει καὶ τὸ ἀνάλογον γόητρον αὐτοῦ, ἐξ ἡμῶν αὐτῶν ἐξαρτᾶται νὰ εὐχαριστώμεθα καὶ εὐχαριστώμεν καθ' ὅλας τὰς περιόδους τοῦ βίου ἡμῶν, ἀρκεῖ νὰ καταγίνωμεν εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς δυσκόλου ταύτης ἐπιστήμης.

Ἐν τῷ βίῳ τοῦ παιδὸς καὶ τῆς νέας γυναικὸς ἦτε φύσις καὶ ἀπειρία ἐπιχύνουσι τὴν χαρὰν καὶ ἀμεριμνησίαν εἰς πᾶσαν αὐτῶν πράξιν. Ἡ νεότης ὅθεν παρίσταται πάντοτε ὑπὸ χροιάν ἐπαγωγὸν καὶ ἐλκυστικὴν, διὰ τῆς προεσαγωγικῆς δὲ αὐτῆς πορείας, ἐξετάσωμεν πῶς δυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν καὶ τὸ γῆρας ἐπίσης ἐπαγωγόν.

Ὅταν τεθῆ, ὡς θεμέλιος ἀρχή, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μᾶλλον γῆρας ἢ νεότης, ὅτι ἡ ἔλευσις του μετὰ τῶν διαφορῶν περιπετειῶν αὐτοῦ εἶναι ἀναπόφευκτος, τότε φυσικῶς τὸ κοινὸν τῆς ἀνθρωπότητος συμφέρον ἐπιβάλλει εἰς πάντα νὰ προχαράξῃ ὁδὸν ὑποδοχῆς ἐν τῇ προδρομῶν νεότητι διὰ τὸ γῆρας, νὰ ἐνσαρκώσῃ, τρόπον τινά, τὸ μέλλον ἐν τῷ παρόντι καὶ ἀνυψώσῃ τὴν περὶ αὐτοῦ πρόνοιαν εἰς τέχνην τοῦ ἐπίστασθαι «ἐπαρωγῶς γηράσκουσιν.» Ἴνα ὅμως ἐπιτευχθῇ τὸ τοιοῦτον, ἀπαιτεῖται πρὸ παντὸς ἄλλου φύσις ἀγαθὴ, καλὴ ἀγωγή, ἀποβολὴ φθόνου καὶ μεταιοδοξίας ἐν τῇ νεότητι, ὅπως διακριθῇ ἡ ἀνθρωπότης τῶν τῆς νεότητος συναισθημάτων, ἡ προσηνεία, ὑπομονή, ἐπιεικεία καὶ ἐν τῇ παρηλικίᾳ.

Τὸ γῆρας, ὅπως κακῶς χαρακτηρίζεται δὲν εἶναι στάδιον μονώσεως, θλίψεως, ἐγκαταλείψεως. Ὁχι! μόνον διὰ τὴν ἀπροετοίμαστον γυναίκα τοιοῦτον γῆρας ἐπιφυλάσσεται. Μόνον δι' ἐκείνην ὁ εὐκολὸς ἐξερευθισμὸς πρὸς πᾶν ὅ,τι παρωχημένον, ἡ κακόβουλος τάσις πρὸς ἐπικρίσιν καὶ ὁ φθόνος ὁ ἐν συμπτύξει ἐναπομείνας εἰς τὸν πυθμένα τοῦ χωνευτηρίου τῶν ἀναλυομένων παθῶν τῆς ἀπροδλέπτως γηρασάσης γυναικὸς, ὑπερχειρίζων ἀποβαίνει ὀτρυντὴρ ὄλων τῶν κατόπιν ἐλαττωμάτων αὐτῆς, ὁ κακὸς σύμβουλος τῆς. Δι' αὐτοῦ βλέπει ὡς διὰ μέλανος φακοῦ τὴν ἐπιτυχίαν, τὸν θρίαμβον, τὴν λάμπιν τῶν νέων. καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐκχυνόμενου σκότους, φθονοῦσα τὴν ὑπεροχὴν τῶν περὶ αὐτὴν, ζητεῖ αἰωνίως νὰ νουθετῇ καὶ διαρκῶς νὰ ἐπικρίνῃ. Ἡ γυνὴ αὕτη κακῶς ὑποθέτει, ὅτι ἤθελε χαρακτηρισθῆ ὁ παρόμοιος ζῆλος τῆς ἀποτελέσμα μετριότητος ἕξεων, ἀγάπη πρὸς τὸ καλὸν ἢ καὶ πείρα. Οὐδένα ἀπατῶσι τὰ αἰσθηματά τῆς, πρὸς πάντας δὲ ὀχληρὰ δι' αὐτῶν καθίσταται.

Μόνον λοιπόν ἡ γυνὴ ἐκείνη ἢ μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τῆς τῆν ἀφαικτον ἔλευσιν τοῦ γῆρατος, ἀλλὰ μεθυτικὸν ἐκ προσκαίρων τινῶν κοινωνικῶν θριάμβων καὶ νεανικῶν θυμιαμάτων ὠθεῖται νὰ ὑπολαβάνῃ ἀνεξάντλητον τὸ τῆς νεότητος ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ν' ἀμβλυωπῇ πρὸ τῆς ὀσμῆς μαραινόμενης ἀνθρωπότητος τοῦ προσώπου τῆς, τῆς μεταβαλλομένης χροιάς τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τῆς, τῆς κυρτώσεως τοῦ σώματός τῆς καὶ ὅταν αὔριον εὑρηται οὕτω ἀπροετοίμαστος εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διέλθῃ τὸν οὐδὸν τοῦ γῆρατος, αἱ ψυχολογικαὶ παθήσεις καὶ κατασυντριβαὶ τῆς καρδίας τῆς πάσχουσιν ἀνώτερον ἀποσυνθέσεως βαθμὸν τοῦ τῆς ἐξωτερικῆς ὄψεως τῆς.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν κατ' ἀντιπαράστασιν μεταβάλλεται ἀποτόμως, ἡ χθὲς προσηνῆς, εὐγενῆς, καλαίσθητος νέαν γυνή, εἰς

γραίαν κακόβουλον, ἀγενῆ, κακαίσθητον, ὥστε σὺν τῇ φυσικῇ ἀσχημίᾳ ἐπιπροστίθεται αὐτῇ καὶ ἡ ἠθικὴ.

Ἄς μὴ ἀφίνωμεν λοιπὸν ἑαυτὰς νὰ παρασυρόμεθα ἐκ τῶν προσκαίρων ἀπολαύσεων τῆς νεότητος, διότι σήμερον ἡ αὔριον σκληρῶς θέλει μᾶς ἐγκαταλείψει, ἀφίνουσα μόνον πικρὰς τοῦ ἀγόνου παρελθόντος ἐντυπώσεις. Ἄς φροντίσωμεν, ὡς δυνατὸν, νὰ συντηρήσωμεν τὴν καρδίαν μας ἄμοιρον παντὸς αἰσθημάτων μίσους, χαμερπειίας, φθόνου, ποταπότητος ἐν τῇ νεότητι, ἵνα εἰς τὸ πρόσωπον ἡμῶν ἀνταντακλᾷ ἐν τῇ παρηλικίᾳ ἡ σεπτὴ ὠραιότης γαληνιώσης ψυχῆς, ἡ διὰ τοῦ θελήτου αὐτῆς μεταβάλλουσα καὶ τὴν παρήλικα εἰς νέαν γυναίκα ἐπιεικῆ, ὑπηρετικὴν, γενναϊόδωρον, ὠφέλιμον.

Μαρία Βελλῆ.

ΑΝΥΤΗ

Ἄνυτη ἡ νέαν αὐτὴ Ὀμηρος κατὰ τὸν Ἀντιπάτορα ἐγεννήθη ἐν Τεγέᾳ κατὰ τὸν 300ον π. χ. ἔτος, διήλθεν ὅμως ἅπαντα τὸν βίον αὐτῆς ἐν τῇ Δωρικῇ πόλει Ἐπιδαύρῳ. Ἡ Ἄνυτη ὑπῆρξε κατὰ μυθολογικὴν τινὰ παράδοσιν προσφιλεστάτη τῷ Θεῷ τῆς ἰατρικῆς Ἀσκληπιῷ. Αὕτη μετεποίησεν εἰς στίχους ἅπαντας τοὺς εἰς πεζὸν λόγον χρησμούς αὐτοῦ. Κατὰ τὸν Πausaniαν δὲ, (X, 38) τῇ παρακλήσει αὐτῆς ὁ Ἀσκληπιὸς ἔδωκε τὴν ὄρασιν εἰς τυφλὸν τινὰ κάτοικον τῆς Ναυπάκτου.

Δυστυχῶς ὀλίγα τῶν ἔργων τῆς διεσώθησαν, μετὰ τῶν ὁποίων εἰκοσὰς ἐπιγραμμάτων διακρινομένων ἐπὶ ἀγνόητι καὶ ζωηρότητι εἰκόνων. Ἐν γένει αἱ ποιήσεις τῆς νεαρᾶς αἰδοῦ δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὸ προσφιλεὲς σύμβολον αὐτῆς τὸ κρινόν. Τινὲς μάλιστα τούτων ζωογονοῦμεναι ὑπὸ ἐπικῆς ἐμπνεύσεως εἶναι τόσον ὑψηλαὶ καὶ τέλειαι, ὥστε δικαιολογοῦσι τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπονομασάντων αὐτὴν νέαν Ὀμηρον κριτῶν.

Καὶ ἀληθῶς οἶον γόητρον καὶ οἶα μαγεία ἐν τῇ ὑπὸ τῆς Ἄνυτης ἀπευθυνόμενῃ τῷ διαβάτῃ προσκλήσει, ὅπως οὕτως διακόψῃ τὴν ὀδοιπορίαν του καὶ ἀναπαυθῇ ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν καλλικόμενων δένδρων, πίνων ἐκ τῆς δροσερᾶς πηγῆς ὕδωρ ζωογόνον καὶ αἰθανόμενος τὴν κόμην καὶ τὰς παρειὰς αὐτοῦ θωπευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνὰ μέσον τῶν φύλλων ψιθυρίζοντος ζεφύρου! Οἶα πνευματώδης ζωηρότης ἐν τῷ ἐπικηδεῖν λόγῳ τοῦ ἀλεκτρούνοιο, ὃν κλέπτῃς τις ἐστραγγάλισε καὶ δι' ὃν ἡ ποιήτρια ὀλίγιστα διατίθεται νὰ χύσῃ δάκρυα, ὡς παρὰ τὸν ἐν τῇ ζωῇ γενόμενον τῆς λίαν ἐωθινῆς ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξεγέρσεώς τῆς! ἀλλὰ καὶ μετὰ πόσης βαθείας καὶ μελαγχολικῆς συγκινήσεως ἡ ποιήτρια ἀπεικονίζει νεανίδα, ἢ ὁ θάνατος ἀνιθεῶς ἀφαρπάζει τῆς μητρικῆς ἀγκάλῃς! Μετὰ πόσης τόλμης καὶ σθένους ἀληθῶς Ὀμηρικῆς ἐκπέμπονται οἱ τόνοι τῆς λίρας αὐτῆς, προκειμένου νὰ ἀφιερῶσιν εἰς ναὸν τινὰ φονικὸν βέλος, ἢ νὰ ἀναμνησθῇ ἵππου φονευθέντος ἐν τῇ μάχῃ ἢ νὰ ἐξυμνήσῃ τὸν θάνατον πολεμιστοῦ, οὗ ἡ μήτηρ πενθοφορεῖ, ἐνῶ ὁ τάφος σημαίνει δόξαν ἀγέρω. Ὁ ἠρωϊσμὸς ἐξεγείρει μετὰ δυνάμεως τὰς ψυχικὰς τῆς Ἄνυτης ὁρμάς. Μετ' ἴσου ἐνθουσιασμοῦ ἀνυψεῖ αὕτη τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος πίπτοντα στρατιώτην, ὡς καὶ τὴν διὰ τοῦ ἰδίου θανάτου σώζουσαν τὴν τιμὴν τῆς νέαν παρθένον.

Ἄλλ' ὅπου ἡ Ἄνυτη ἀποβαίνει ἀπαράμιλλος εἶναι αἱ ἐπικαὶ ὠδαὶ αὐτῆς περὶ τῆς ματαιότητος τῶν γητῶν πραγμάτων. Οἶα ὑψηλαὶ ἰδέαι ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ἀνδρὸς δούλου, ὃν ὁ θάνατος ἐξισοῖ πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα τῶν Περσῶν Δαρειον. Ἐν συνόλῳ εἰπεῖν ἰδέαι ὑψηλαὶ καὶ αἰσθηματὰ γενναῖα ἐνοπτρίζονται ἐν τῇ ἀπλῇ καὶ ἀγνῇ ψυχῇ τῆς ποιητρίδος ὡς ἐν νάμασι διαυγοῦς πηγῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὕφος αὐτῆς χρησιμεύει ὡς ἐνδυμα τῶν σκέψεών τῆς, αὕτη μετὰ θαυμασίας χάριτος τονίζει τὴν λύραν τῆς, ὅτε μὲν ὑπὲρ ἡρώων, ὅτε δὲ ὑπὲρ ἀρελῶν καὶ ἀθῶων ὡς ἡ ψυχὴ αὐτῆς εἰκόνων.

Ἐλένη Γεωργιάδου.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

I

ΤΑ ΕΥΦΥΑ ΕΝΤΟΜΑ

Οἱ μύρμηκες. — Αἱ ἀράχαι. — Αἱ μέλισσαι.

Ὁμιλήσωμεν πρῶτον περὶ τοῦ μύρμηκος, ὅστις εἶναι μηχανικός, ἀρχιτέκτων, κτίστης, σκαπανεύς, στρατιώτης, φιλόσοφος καὶ πολιτικός. Ὁ μύρμηξ κτίζει πρότυπα πόλεων καὶ καθιστᾷ τέλειον σύστημα πολιτειῶν, δημοκρατίας δυνάμενας νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα καὶ ἐν αἷς συζητοῦσιν ὀλιγώτερον παρ' ὅσον ἐργάζονται, λαμβάνουσι δὲ τὰ ὄπλα μόνον ὅταν πρόκηται νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ σύνορά των καὶ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐργασίαν των.

Ὁ παρέχων τὰς περισσοτέρας ἐκπλήξεις καὶ τῶν ἄλλων ὀνομαστότερος εἶναι ὁ λευκὸς μύρμηξ τῆς Ἀφρικῆς.

Ὁ ἀνὰ τὰς εὐρείας ἐρήμους τῆς Ἰσημερινῆς Ἀφρικῆς ὀδοιπορῶν, σταματᾷ ἐκπληκτικὸς πρὸ παραδόξου θεάματος, βλέπων πρὸ αὐτοῦ ἐκτεινομένης ἀπείρου καὶ παραδόξου καλύβας, θελκτικῆς γήρατος καὶ λεπτῆς ἐργασίας. Ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν κυφελῶν τούτων, τριῶν ἕως τεσσάρων ποδῶν ὕψους, θὰ ἐνόμιζε τις ὅτι εὐρίσκειται πρὸ πληθυσμοῦ νάνων. Εἶναι πόλις μυρμηκῶν μεγαλητέρα τοῦ Πεκίνου καὶ παραδοξότερα τῆς Βενετίας.

Αἱ μυριάδες αὐταὶ τῶν οἰκοδομῶν, μετὰ τὰς ὁμοιομόρφους στέγας των, κυκλοτερεῖς καὶ κεκλιμέναι, ὁμοιάζουν μακρόθεν πρὸς γιγαντώδεις μήκυτας. Εἰς τὸν σπουδάζοντα ταύτας ἐκ τοῦ συνεγγυς παρίστανται ὡς κόσμος ὀλόκληρος, ὡς ἡ σφοδρὰ καὶ ἡ ἐργατικώτερα τῶν δημοκρατιῶν, ὡς τὸ θαυμασιώτερον τῶν καθιδρυμάτων.

Ἐνταῦθα μὲν τὰ ὠὰ εἰσὶν ἔτοιμα ὅπως ἐκκολαφθῶσιν, ἐκεῖ δὲ τὰ μικρὰ τίθενται ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐπίβλεψιν σεβαστῶς γονέων. Ἄφ' ἐνός μὲν οἱ γέροντες καὶ ἄφ' ἑτέρου οἱ ἐφηβοὶ νοσοκομεῖον διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ κοιμητήριον διὰ τοὺς νεκρούς. παντοῦ ἡσυχία καὶ ἐργατικαὶ οἰκογένειαί, ἀκούραστοι ἐργάται καὶ πολῖται μετ' ἀφροσύσεως ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τοῦ κοινού συμφέροντος.

Πανταχοῦ ὑπάρχει τὸ αὐτὸ θαυμάσιον σύστημα κελλίων, στοῶν, φρουρίων, εὐρέων σιτοβολῶνων, ὅλα δὲ ταῦτα εἰσὶ κατασκευασμένα δι' ἀμμοκονίας τόσον στερεᾶς, ὥστε μόνον διὰ πελέκους θὰ ἠδύνατό τις νὰ τὰ συντρίψῃ. Καίτοι δὲ οἱ κάτοικοι τῶν παραδόξων τούτων καλυθῶν δὲν ἀνήκουσιν ὄλοι εἰς τὸ

αὐτὸ εἶδος, κατὰ περίεργον καὶ σπανίαν μεταξὺ των συμφωνίαν ζῶσιν ἅπαντες ἐν εἰρήνῃ πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐργάζονται εἰς τὴν κοινὴν οἰκοδομήν, ὡς ἐάν ἕκαστος ἐργάτης εἶχε τὸ αὐτὸ σχέδιον ἐν τῇ μικρᾷ μυρμηκίῳ κεφαλῇ του.

Οἱ μύρμηκες οὗτοι διαιροῦνται εἰς τρεῖς διαφορὰς τάξεις, τὴν τῶν μυρμηκῶν ἐργατῶν, τὴν τῶν μυρμηκῶν πολεμιστῶν, καὶ ἐκείνην τῶν μυρμηκῶν ἀρχηγῶν.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι, παχύτεροι καὶ κάλλιον τῶν ἄλλων τρεφόμενοι, ἐξέρχονται τῶν κελλίων των μόνον, ὅταν πρόκηται νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς ἀποθήκας καὶ ἐξελεγχῶσιν τὰς γενομένας ἐργασίας. Εἶναι λαμπρὸν ὅπως βλέπῃ τις τούτους βαδίζοντας, σταματῶντας καὶ μετὰ σοβαρότητος σκεπτομένους, τοὺς ἐκλαμβάνει δὲ ὡς ἀληθεῖς χημανικοὺς περιοδεύοντας πρὸς ἐπιθεωρήσιν.

Οἱ μύρμηκες πολεμιστῆται οὐδέποτε ἐργάζονται, ἀλλὰ πάντοτε ἄγρυπνοι, ἴστανται ἐκεῖ, ὡς ὑπὸ τὰ ὄπλα, ἐνεδρεύοντες τὸν κίνδυνον. Αἱ ἐπιφοβοὶ λαβίδες αὐτῶν δὲν ἐπλάσθησαν ὅπως ἐργάζονται, ἀλλὰ διὰ νὰ πολεμῶσιν, ὑπερασπιζόμενοι τοὺς ἐργάτας μύρμηκας. Οἱ ἐργάται μύρμηκες εἶναι οἱ τὸ πλεῖον παρέχοντες ἐνδιαφέρον. Ἐκαστος τούτων ἔχει τὴν ἐργασίαν του. Οἱ μὲν κομίζουσι τὸ ὑλικὸν ἀπαρτιζόμενον ἐκ κόκκων ἄμμου, καλάμων χόρτου καὶ μικρῶν χαλίκων, οἱ δὲ ἔρχονται ἔχοντες τὴν κοιλίαν των πλήρη χόματος καὶ ἐκκρούουσι τοῦ σώματός των πηκτὸν ὑγρὸν, ἀληθῆ μαστίχην. Πρὸς κατασκευὴν δὲ τῆς ἀμμοκονίας ἀναμιγνύουσι διὰ τούτου τὸ κομισθὲν ὑλικόν, ἐν ᾧ ἄλλοι κτίζουσιν ἄνευ ἀνακύσεως. Οἱ μύρμηκες μόνον τὴν νύκτα ἐργάζονται, τὴν δὲ ἡμέραν τὸ πᾶν σιγᾷ καὶ ἀναπαύεται, αἱ θύραι εἰσὶ κεκλεισμέναι καὶ τὸ ἴκριον ἔρημον.

Ὅτε ἡ ἀποικία αὐξάνει, προσθέτουσι μίαν ἔτι ὀροφήν. ὑπάρχουσι δὲ φωλεαὶ μυρμηκῶν. ἔχουσι πέντε ἢ ἕξι τοῖς ὑτας. Μετὰ τὰς ὑπερκειμένας στέγας αὐτῶν θὰ τὰς ἐξελάμβανέ τις, ὡς παγίδας ἐν μικρογραφίᾳ.

Ἐάν μύρμηκες ξένοι εἰσβάλλωσιν εἰς τὴν ἐπικρατείαν των, πᾶσα ἐργασία καταπαύει. Ἐμπρὸς οἱ πολεμιστῆται μύρμηκες! Ἀληθεῖς τότε συνάπτονται μάχαι, τεταγμένων τούτων ὑπὸ σοφὴν στρατηγίαν καὶ θαυμαστὴν τακτικὴν. Ἡ μάχη τῆς Αὐσπερλίτσης διὰ τοὺς μὲν, καὶ τοῦ Βατερλώ διὰ τοὺς δὲ, ὅπου θριαμβεύουσι παλαιότερες καὶ θνήσκοντες ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας καὶ τῆς τιμῆς τῆς γενεᾶς των.

Μετὰ τοὺς λευκοὺς μύρμηκας, ἰδοὺ οἱ bashikouais, Ἀφρικανοὶ καὶ οὗτοι, ὄντες ἡ φρίκη καὶ ἡ μάλιστα τῶν τροπικῶν. Ἀνθρωποὶ καὶ ζῶα, τὰ πάντα φεύγουσι πρὸ τῶν ἐπιφόβων στρατιῶν των τόσον τὰ δῆγματά των εἶναι σκληρὰ, αἱ πληγαὶ των δηλητηριώδεις, ἡ ἰσχὺς των ἐκπληκτικὴ, ἡ φέλαιμαργία των ἀκόρεστος καὶ ἀγρία! Τὸ πᾶν, ἀπὸ τῆς λεοπαρδάλεως, τοῦ γορούλλου, τοῦ ρινοκέρου καὶ τοῦ πύθωνος, μέχρι αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, φοβεῖται καὶ ἀποφεύγει τούτους. Πᾶν ὃν ἔχον ζῶον διώκεται ὑπὸ τούτων, προσβάλλουσι, ἐσχίζουσι, κατακερματίζουσι καὶ καταβροχθίζουσιν αὐτό.

Οἱ φοβεροὶ οὗτοι βοημοὶ τῶν δασῶν, δὲ ἔχουν φωλεάς, ἀλλ' οὐτε κατοικίας, προχωροῦσι δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρήμων ἐν ἐκτεταμένῃ καὶ κανονικῇ γραμμῇ μήκους πολλῶν μιλλιῶν. Ἡ παρελάσις των αὕτη, λέγει φυσιολόγος τις, μάρτυς τῶν παραδόξων μεταναστάσεών των, διαρκεῖ ἐνίοτε ὑπὲρ τὰς δε-

καπέντε ώρας. Έκατέρωθεν και εκτός τής ατελειότητος ταύτης γραμμής, εν καταπληκτικῇ βαδίζουση παρατάξει, ιστανται μύρμηκες παχύτεροι τῶν ἄλλων, τηρούντες τὴν τάξιν και φερόμενοι ὡς ἀληθεῖς ἀρχηγοί. (ἐπεταί συνέχεια).

Τούτῃ Κόκκαλη

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΩΑΣΙΣ

Ἡ ἐπιτήμη τῆς τεχνικῆς ἐπωάσεως ἦν πρό χιλιάδων χρόνων γνωστὴ παρ' Αἰγυπτίοις και Ἰνδοῖς. Πολλάκις και οἱ ἐν Εὐρώπῃ ἐπιστήμονες ἐδοκίμασαν νὰ εἰσαγάγῃσι τὸ σύστημα τοῦτο και ἐκ τινων ἄλλεπαλλήλων ἀνεπιτυχιῶν ἐπέισθησαν, ὅτι ἡ ἀποτυχία ἐγκραταί εἰς τὴν διαφορὰν τοῦ κλίματος, τῶν χωρῶν και ἀπέσχον νέων ἀποπειρῶν.

Ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς σχετικὸν περὶ τῆς Διθίας συζύγου τοῦ Αὐγούστου. Ἡ Αὐτοκράτειρα ὡς ἠσθάνθη ἑαυτὴν μητέρα συνβουλευθῆ μάχισσάν τινα ὁποῖον τέκνον ἤθελε γεννηθῆ ἐξ αὐτῆς. Λαβοῦσα δ' ἀπάντησιν ὅτι τὸ γεννησόμενον ἔσται ἄρρεν, ἠθέλησε πρό τοῦ τοκετοῦ τῆς νὰ δοκιμάσῃ ἂν ἡ πρόρρησις εἶχεν ἀληθείας διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου.

Λαβοῦσα ὡν ἔθηκεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ κόλπου τῆς πρὸς ἐπώασιν. Μετὰ εἴκοσι και μίαν ἡμέραν ἐξεκόλλαψεν ἀλέκτωρ μετὰ τινος δὲ μῆνας ἦλθεν εἰς τὴν ζωὴν ὁ υἱὸς τῆς Τιβέριου, ὁ κατόπιν αἰμοχαρὴς ἐκεῖνος τύραννος.

Αἱ ἐπιτυχίαι ἐν τούτοις τῆς Αἰγύπτου και Ἰνδιῶν οὐδέποτε ἐπαύσαντο ἐξερεθίζουσαι εἰς ἀπομίμησιν τοὺς Ρωμαίους και Ἑλληνας τοὺς και κατὰ τὸν μεσαιῶνα εἰδικῶς καταγίνοντας και πάποτε ἐπιτυχόντας τι.

Πλὴν κατὰ τὸ 1873 βιομήχανός τις τῶν Παρισίων λαβῶν ἐντολὴν, ὅπως προμηθεύσῃ χονδρικῶς ὄρνιθας και βλέπων ἑαυτὸν ἀνίκανον ν' ἀνταποκριθῆ διὰ τῆς φυσικῆς μεθόδου ἀπεπειράθη νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο τεχνικῶς. Ἐθετο λοιπὸν ἐντὸς κιβωτίου φιάλας ἐμπεριεχούσας θερμὸν ὕδωρ και ἐκάλυψε διὰ μικρῶν ἐραπλωμάτων, ἐφ' ὧν κατέστρωσεν ὠά. Καθ' ἕκαστον δὲ δίωρον διάστημα, τὸ ὕδωρ ἀνενοῦτο και ἡ νεοσσία ἐπέτυχεν ἐντελῶς.

Και εἰς Μαντὸν τὸ 1874 ἄλλος βιομήχανος κατῴρωσε νὰ ἐπινοήσῃ κλώσσαν τεχνιτὴν.

Σήμερον δὲ τὸ σύστημα τοῦτο ἐπαγιώθη διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου :

Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κιβωτίου ξυλίνου κατεστρώνουσιν ἐντὸς ἐρμαρίου ἢ και σανίδων 400 ἕως 500 ὠά. Διὰ πολλῶν σωλήνων ἐκ ζιγχοῦ χύνουσιν ἐντὸς μεγάλων δοχείων, κάτωθεν τοῦ κιβωτίου τιθεμένων, ὕδωρ θερμὸν 38 ἕως 40 βαθμῶν, ἀνανεούμενον πρῶταν και ἐσπέραν, ὅπως διατηρῆται ἡ ἀναγκαία θερμοκρασία. Μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν ἂν και τὸ νεογνὸν γεννᾶται ἀρτιμελές, τὴν δὲ τροφὴν και πόσιν και μόνον δύναται νὰ προμηθευθῆ, ἐν τούτοις ἐπειδὴ κατὰ τὰς πρώτας τῆς νεοσσίας του ἡμέρας ἔχει ἀνάγκην μητρικῆς περιθάλψεως, ἐδημιούργησαν τεχνητὰς κλώσσας, ὡς ἐξῆς: Λαβόντες ζιγχον κατεσκεύασαν δοχεῖον, ὅπερ πληρώσαντες θερμοῦ ὕδατος περιέβαλον διὰ ξυλίνου καλύμματος, οὗ τὸ κάτω μέρος ἐπέστρωσαν διὰ βελούδου μαλακοῦ, δυναμένου νὰ ἀναπληρώσῃ

παρὰ τῷ νεογνῷ διὰ τοῦ ἀπαλοῦ και τῆς θερμότητος αὐτοῦ τὴν κλώσσαν. Σωστικὴ ἀπέβη ἡ ἀνακάλυψις τοῦ συστήματος τούτου, διότι εἰς μόνον ἄνθρωπος δύναται νὰ ἐπιστατῆ πρῶταν και ἐσπέραν ἐπὶ δύο μόνον ὥρας, χιλιάδας ἐπωάζοντων ὠῶν, ἐπὶ πλέον δὲ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους ἡ ἐπώασις δὲν παρεμποδίζεται.

Ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ὁ γυναικολόγος Πουρνιὲ λαβῶν ἀφορμὴν ἐπενόησε τεχνιτὴν θερμότητα 30 ἕως 35 βαθμῶν ἀνάλογον διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν προῶως γεννωμένων τέκνων ἢ και ἀδυνατοῦ κράσεως τοιούτων. Τοποθετοῦσι τὰ παιδίον ἐνδεδυμένον παρὰ τῆς θερμαντικῆς συσκευῆ και καθέκαστον δίωρον διάστημα τὸ ἀποσύρουσιν, ὅπως τροφοδοτηθῆ διὰ γάλακτος, ἕως οὗ ἀνακτήτῃ τὴν φυσικὴν και ἀναγκαίαν διὰ τὸ σῶμα αὐτοῦ δύναμιν.

Καρτερία Στεργίου

ΠΟΙΚΙΛΑ

Αἱ γυναικες ἐν Ἰσλανδία. — Ἡ Κυρία Ἰδὴν θυγάτηρ μεγαλοκτηματίου τῆς Ἰσλανδίας ὠμίλησε δημοσίᾳ περὶ τῆς κοινωνικῆς τῆς γυναικὸς θέσεως και τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. Ἀληθῶς ἀλγεινὸν εἶναι, ὅταν σκεφθῆ τις ὅτι αἱ παρὰ τὸν πόλον Κυρίαι τοσοῦτον ὑπερτεροῦσιν ἡμῶν και μετὰ τόσου ἐργάζονται ζήλου ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

Θεατρικοὶ πῖλοι. — Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγγλίας νέα ἀνακάλυψις θεατρικῶν πῖλων. Οἱ πῖλοι οὗτοι εἰσὶν ἐφωδιασμένοι δι' ἐλατηρίου, ἐφ' οὗ προτδένεται ταινία. Συρομένης δὲ ταύτης ὁ πῖλος ἐπικαθῆται τῆς κεφαλῆς, ἀφινόμενης δὲ ταύτης ὁ πῖλος ἀνυψοῦται. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ἐπικρατῶν συρμὸς εἶναι οἱ ὑψιτενεῖς πῖλοι ἀνάγκη πᾶσα διὰ τὰς θαμῶνας τῶν ἐαρινῶν ὑπαιθρίων θεάτρων ὁ συρμὸς οὗτος νὰ γενικευθῆ, διότι ὡς αἴρεται τὸ παραπέτασμα, ἡ κυρία δὲν ἔχει παρὰ νὰ σύρῃ τὴν ταινίαν, και ὁ πῖλος αὐτῆς συμπτυσσόμενος ἀφίνει τὴν θέαν ἐλευθέραν πρὸς τὰς ὀπισθεν καθήμενας.

Καλλωπισμὸς Ἀμερικανίδων. — Αἱ Ἀμερικανίδες Κυρίαι ἐνεκοιλώθησαν νέον σύστημα πρὸς διατήρησιν τῆς ἀνθηρότητος τοῦ προσώπου των. Τὴν νύκτα φέρουσι προσωπίδα, ἀφοῦ πρότερον ἀλείψωσι τὰς παρειὰς των δι' ἀλοιφῆς μαλακτικῆς. Μετὰ τὴν ἐπινοήσιν τῆς ἀδχαμαντοστοιχίας τῶν ὀδόντων ἐξεῦρον παρόμοιον τρόπον καλλωπισμοῦ. Φαίνεται ὅτι αἱ ὑπερωκεάνειαι ὁμόφυλος δίδουσι μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ὠραιότητος.

Μονομαχία ἱατρῶν Κυριῶν. — Εἰς Βέλγιον ἔλαβε κατ' αὐτὰς χώραν μονομαχία μετὰ τῆς Κυρίας Ἀστὴς Δὲ Βαλσέρ και τῆς δεσποινίδος Σέλμπη.

Εἰς δευτέραν ἐπίθεσιν ἡ Μις Σέλμπη ἐπληρώθη εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα. Αἱ μάρτυρες κυρίαι ἀνεκέρηξαν τὴν τιμὴν ἱκανοποιηθεῖσαν. Διτία τῆς μονομαχίας ἦν ἕρις γενομένη μετὰ τῶν ἄνω Κυριῶν ἐπὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς ἀξίας τῶν διδασκτῶρων ἱατρῶν Ἀμερικανίδων ἢ Γαλλίδων, συνεπεία τῆς ὁποίας ἡ κ. Ἀστὴς ἔρριψε τὸ χειρόκτιόν της εἰς τὸ πρόσωπον τῆς νέας Ἀμερικανίδος.

Γάμος δι' ἐκθέσεως. — Εἰς τὴν Καρπάθειον Ρουμανίαν

ἐπικρατεῖ λίαν ἀξιοπερίεργον ἔθιμον. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Γκείνα, ἐφικνουμένου εἰς ὕψος 6 χιλ. ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, συγκροτεῖται κατ' ἔτος πομπῶδης πανηγυρις κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου, εἰς ἣν μεταβαίνουσιν αἱ μελλόνυμφοὶ κόραι, ἀκολουθούμεναι ὑπὸ τῶν γονέων ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐπιθεωρηθῶσι και ζητηθῶσιν εἰς γάμον.

Φέρουσι δὲ μεθ' ἑαυτῶν ἅπασαν τὴν προικὴν αὐτῶν ἐντὸς κιβωτίων ἐστολισμένων δι' ἀνθῶν και μύρτων και διὰ φορητῶν ἀμαξῶν συρομένων ἐξ ὠραιοτάτων ἵππων.

Ἐκτὸς τοῦ ρουχιζμοῦ, κοσμημάτων και ἐπίπλων φέρουσιν ἐπίσης τὰ διάφορα προικῶα κτήνη, μελισσας κτλ.

Πᾶσα οἰκογένεια ἔχουσα κόρην ἐν ὥρᾳ γάμου κατέχει σκηνὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκτεθειμένη ἡ προῖξ διευκολύνει τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ὑποψηρίων ἐπισκεπτῶν.

Τὴν λαμπρὰν τῶν γαμβρῶν περιβολὴν συμπληροῖ κατὰ στυλινος ἀργυρᾶ ἢ χρυσοῦ περὶ τὴν ὄσπυρ ζώνη, τὸν ἀρραβῶνα ἀντικαθιστᾶ πεποικιλμένον μανδήλιον, τὴν δὲ γαμήλιον τελετὴν εὐλογεῖ παράυτα ὁ ἐν τῷ ὄρει διαρκῶς διαβιῶν ἐρημίτης.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ

Τέλος θέλομεν ἀπαλλαγῆ και ἡμεῖς ἰκανῆς δαπάνης και ἀπωλείας χρόνου διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ κ. Κ α ζ α ζ η εἰσαχθησομένου και παρ' ἡμῖν συστήματος τῆς διατήσεως τῶν γραμματοσῆμων.

Και ἦν ἀληθῶς ἀπίστευτον ὅτι τὰ ἐπὶ ἡμῖσιν ὄλον αἰῶνα λειτουργοῦντα ταχυδρομεῖα μας, ὑπῆρξαν τόσον σεβαστὰ τοῖς ἐκάστοτε διευθυνταῖς αὐτῶν, ὥστε οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ φανῆ βέβηλος εἰσάγων τὴν ὄλως ἀδάπανον ταύτην καινοτομίαν ἐπὶ σπουδαιοτάτῃ ἐξοικο-

— 16 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 16 —

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

Ὡτάν τρελλός. Ἐπροτίμων διάφορον ταύτης ἀπάντησιν. Ἐξ ὄλης τῆς καρδίας μου. Προτιμᾶς τοῦτο ; Τὸ προτιμῶ. Πιστεύεις ὅτι ὁ ἔρωσ σου εἶναι πραγματικός, βαθύς, ὅτι μόνον τὴν καρδίαν σου κυριεύει ἢ και μέρος τῆς φαντασίας σου; Ὁ Γιλβέρτος και πάλιν εἰσιώπα. Ἐνθαρρυνθεῖς ὑπὸ τοῦ ἡπίου και βαθέος τοῦ ἀδελφοῦ του βλέμματος ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξηγηθῆ. Ναί ! ἀνεκράξε, Τὸ πιστεύω ! . εἶμαι βέβαιος . . τὸ ὀρκίζομαι.

Ἐν τῷ ἔρωτί σου τούτῳ διαβλέπεις τὴν εὐτυχίαν και ὄχι τὴν εὐχαρίστησιν ; Σοῦ ἀποτειμῶ παρομοίαν ἐρώτησιν διότι ὑποδουλούμενος εἰς τὴν αἰσθηματικότητά σου ἐπίστευσα, ὅτι και ἄλλοτε εἶχες ἀγαπήσει ἐπίσης περιπαθῶς.

Ἡ παρατήρησις σου εἶναι ἀκριβής, ἀδελφέ. Ἄλλ' ἀκριβῶς ὡς ἐκ τοῦ αἰσθηματικοῦ χαρακτῆρός μου, ἀπέκτησα ποῖαν τινα πείραν. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολυκληθῶν και πολυειδῶν ἐρώτων μου ἐζήτηον ἕνα και μόνον ἔρωτα, ἐν τῷ μέσῳ τούτων γυναικῶν μίαν και μόνην γυναῖκα . . Και δύναμαι νὰ σε βεβαιώσω ὅτι τὴν εὔρον.

νομήσει χρόνου τοῖς τε ταχυδρομικοῖς ὑπαλλήλοις ὡς και τῇ δημοσιογραφίᾳ. Ἡμεῖς αἱ ὡς ἐκ τῶν ἀπειροπληθῶν συνδρομητῶν ἡμῶν ἀναγκάζομεθα νὰ χωρίζωμεν διὰ ψαλλίδος χιλιάδας πολλάς ἀνὰ ἐβδομάδα γραμματοσῆμων, εὐρέθημεν συνεχῶς εἰς τὸ δυσάρεστον σημεῖον νὰ ζηλώσωμεν τὴν τύχην αὐτῶν συναδέλφων Βουλγάρων και Ὁθωμανῶν, οἵτινες ἀπὸ πολλῶν ἡδὼν χρόνων μακαρίως ἀπολαμβάνουσι τῶν προνομίων τούτων τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀπειρῶς δὲ εὐχαριστοῦμεν τὸν ρέκτην και φιλοπρόδον διευθυντὴν τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων διὰ πάσας τὰς ὑπ' αὐτοῦ εἰσαχθεισας ἐν τῷ ταχυδρομικῷ κλάδῳ εὐεργετικὰς καινοτομίας, ἐλπίζουσαι νὰ ἴδωμεν ἐντὸς μικροῦ τὰ ταχυδρομεῖα ἡμῶν ἐν πᾶσιν ἐφάμιλλα πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν πεπολιτισμένων κρατῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Β. Ν. Γ. Βάρνα Γράφομεν. Προσπαθήσατε νὰ συμμορφώθητε γραφόμενά μας. — Κον Ι. Μ. Ρόδον. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Ἐγράψαμεν νέμ ἀντιπροσώπων. Μυρίας εὐχαριστίας ἐπὶ εὐγενεῖ συμπράξει. — Κον Θ. Μ. Κάρυστον. Χρήματα ἀμφοτέρων ἐλήφθησαν συνδρομητῆρια ἐνεγράφη. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται εὐχαριστοῦμεν. — Κον Α. Π. Πάτρας. Καίτοι δὲν εἴμεθα εἰδήμονες φρονοῦμεν ὅμως, ὅτι ἡ διὰ μωσαϊκῶν ἐπιστρωσις ἐπιτρέπεται εἰς τὴν εἴσοδον, προαυλία, διαδρόμους, λουτήρας ἢ ὀμαῖα καλλωπισμοῦ, οὐδέποτε ὅμως και εἰς ἐστιατόριον. — Κον Α. Θ. Βάρναν. Πάντα τὰ συγγράμματα ταῦτα δύναται νὰ ἀναγινώσκωνται ἀκωλύτως ὑπὸ νεανίδων. — Κον Ε. Κ. Ἀθήνας. Τὸ ἔργον σας δὲν ἐκρίθη ἀξιὸν δημοσιεύσεως ἐν τούτοις ἐργασθῆτε και μετὰ τὸν καιρὸν θέλετε παραγάγει καλὸν τι. — Κον Εὐφ. Μ. Χαλκίδα. Ἐλήφθη ἀποδειξις ἀποστέλλεται. — Κον Μ. Ζ. Χανία. Εἶναι θαῦμα πῶς κατὰ τοὺς τελευταίους δύο μῆνας κατορθοῦμεν νὰ ἀπαντῶμεν και διὰ τῆς Ἐφημερίδος. Γράφομεν λεπτομερείας. ἀποστέλλομεν κατάλογον. — Σεβ. ἀρχ. Γρ. Γ. Βούδα-Πέστην. Μυρίας εὐχαριστίας. Ἐν τῷ προσεχῆ φύλλῳ γράφομεν. Ἄτυχῶς ἡ διαφορὰ τῶν αἰσθημάτων μετὰ τῶν

Δὲν ζητῶ ἐν αὐτῇ τὴν ἡδονήν, ζητῶ φίλην συμπαθῆ, σύντροφον τοῦ βίου μου, ἐτόιμην νὰ αἰσθάνηται τὴν χαρὰν μου, νὰ συμμερίζηται τὴν θλίψιν μου. Πίστευσόν με δὲν εἶναι μεγαλείτερον μαρτύριον παρὰ νὰ ἦται ἡναγκασμένος τις νὰ προσέρχηται πάντοτε μειδιῶν πρὸς τὴν σύντροφον τοῦ βίου του, ἐκ φόβου μὴ τῷ ἀπαντήσῃ : Εἰξεύρεις ὅτι δὲν συρφετεύχθη μετὰ σοῦ διὰ τὰ δοκιμάζω θλίψεις . .

Μήπως, Γιλβέρτε, τὸ μέγεθος τοῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτός σου σε τυφλώνει εἰς βαθμόν, ὥστε νὰ ἀμβλυωπῆς πρὸ τοῦ μὴ ἐκδηλωθέντος εἰσέτι χαρακτῆρός της, ὡς ἐκ τῆς νεαρᾶς τῆς ἡλικίας ;

Ὅχι ! ὄχι ! δὲν χρειάζεται ἡλικία διὰ νὰ ἦναι τις καλὸς νὰ ἔχῃ πνεῦμα ἐξοχον, ψυχὴν εὐγενῆ.

Ὅχι ! βλέπω εὐδιακρίτως και βεβαιῶνω, ὅτι τὴν ἀγαπῶ μόνον και μόνον διότι εἶναι τοιαύτη.

Τὴν ἀλήθειαν τῆς πεποιθητέως σου, δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ἐκ τῆς πρὸ ἔτους ἡδὼν μεταβολῆς τοῦ χαρακτῆρός σου. Καθόσον ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος τοῦ νὰ κρίνῃ τις περὶ τῆς ἀξίας μιᾶς γυναικὸς εἶναι νὰ παρατηρῆ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀγαπῶντος αὐτὴν ἀνδρός. Ἐὰν ὁ ἀνὴρ μὲν ὁποῖος και πρὸ τοῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτός του ἦ, ἡ γυνὴ εἶναι ὑπερδεστέρας αὐτοῦ ἀξίας. Ἐὰν βελτιωθῆ, ἡ ἀξία της εἶναι ἀνωτέρα, πραγματικῆ.

Ἐ ! λοιπὸν, εἶπεν ὁ Γιλβέρτος. Τί συμπεραίνεις ;

Λοιπὸν, σχηματίζω κλην περὶ τῆς δεσποινίδος Μωδοῦ ἰδέαν, ὡς ἐκ τῆς ἐπὶ τὰ βελτίω μεταβολῆς σου. Νομίζω δὲ, ὅτι ἂν ἡ ἐπήρειά της ἐξακολουθήσῃ νὰ ἦ ἄμεσος ἐπὶ σε θὰ ἀποβῆ μᾶλλον ἐπωφελής.

αίσθημάτων μεταξύ των ατόσσε και των ένταθα είναι μεγίστη — Καν Π. Α. Αι. Λευκάδα. Χρήματα ελήφθησαν. Φύλλα είχαν αποσταλή συμφώνως πρὸς ἀποσταλείσαν ὑμετέραν σημειώσιν. — Καν Ε. Γ. Μασσαλίαν. Βεβαίως δύνασθε νὰ τῆ προσφέριτε χρήματα ἐπὶ τῆ ἐπέτειφ τῆς ἑορτῆς αὐτῆς. Οὐδέποτε ὀλιγώτερα τῶν 100 φρ. ἐν τὸς φακέλου προσφερομένου ὑπὸ τῆς μικρᾶς. — Καν Μ. Θ. Κ]πολιν. Χήρα κυρία οὐδέποτε ἀποστέλλει ἐπισκεπτήριον πρὸς κυρίαν καὶ κύριον μόνον πρὸς τὴν πρώτην. — Καν Κ. Γ. Β. Γαλάζιον. Εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ εὐγενεῖ προθυμίᾳ, γράφομεν. — Καν Α. Μ. Δεδαγάτς. Εὐχαριστοῦμεν, ἀναμένομεν εἰδήσεις σας. — Καν Ε. Π. Chebrehit. Ἐλήφθη. δημοσιευθήσεται. — Καν Στ. Τ. Χαλκίδα. Ἀποστολὴ ἐνηργήθη λάθος διεκπαιρωσίως. — Καν Αν. Κ. Π. Τούχ. Ἀπεστάλησαν — Καν Κ. Δ. Ἀθήνας. Φύλλον ἀποστέλλεται τακτικῶς. — Καν Δ. Χαβ. Ρόδον. Εἶναι καιρὸς νομιζόμεν νὰ ἐξοφληθῇ ὁ λ]γμὸς ὑμῶν. — Καν Α. Οἱ. Τρίπολιν. Τὸ μέτρον εἶναι γενικόν. Εἶναι γελοῖον νὰ δαπανῶμεν εἰς ταχυδρομικά καὶ εἰσπράκτορας τὸ ἥμισυ τῆς εὐτελοῦς ταύτης συνδρομῆς, ἄδικον δὲ ἐκ μέρους τῶν Κυριῶν νὰ μᾶς φέρωσιν εἰς τὸ δυσάρεστον αὐτὸ σημεῖον. Ὡς πρῶτον μέτρον θέλοισι δημοσιευθῇ ὀλόγραφα τὰ ὀνόματα αὐτῶν μετὰ ταῦτα βλέπομεν. — Καν Χ. Χ. Κ]πολιν. Βιβλιοκρισίαι ἀναβάλλονται εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον ἐλλείψει χώρου.

ΣΥΜΒΟΛΑΙ

Κατὰ τῆς ἡμικρανίας. — Οἱ προσβαλλόμενοι ὑπὸ ἡμικρανίας δύνανται νὰ παρεμποδίσωσιν αὐτὴν ὡς ἐξῆς: Εὐθὺς ἄμα τὰ συνήθη συμπτώματα ἐκδηλωθῶσιν, ἐπιθέτουσιν ἐπὶ τῶν κροτάφων τεμάχια φλοιῶν λεμονίου βεδρεγμένα ἐντὸς αἰθέρος. Ἐπίσης κύαθος ζέοντος τεύου, ἐν ᾧ ῥίπτει τις τὸ ὄξυ ἐνὸς λεμονίου λαμβανόμενος πρὸ τῆς ἡμικρανίας θεραπεύει αὐτὴν.

Κατὰ τῶν ἐφηλίδων. — Κατὰ τὴν ἀνοιξιν πολλὰι κυρία παραπονῶνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἐφηλίδων προσγινομένην αὐταῖς ἀσχημίαν. Εὐτυχῶς τὸ φάρμακον εἶναι πρόχειρον καὶ προσίτον πάσαις κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Λάβετε ἄνθη σπανακίων καὶ κατα-

σκευάσατε ἐξ αὐτῶν ἀφέψημα (infusion) δι' οὗ πλύνεσθε πολλάκις τῆς ἡμέρας.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Φασόλια. Ἀφοῦ καλῶς τὰ καθαρίσετε καὶ πλύνετε τὰ ῥίπτετε ἐντὸς βράζοντος ὕδατος μετὰ τοῦ ἀναλόγου ἁλατος. Ὡς βράσωσι τὰ ἀποσύρετε καὶ τὰ ἀφίνετε νὰ ἀποστασταλάξωσι καλῶς. Κατόπιν ἐντὸς χύτρας ῥίπτετε ταῦτα μετὰ νωποῦ βουτύρου, ὀλίγου ἀλεύρου (farine) ἁλατος, μοσχοκαρίου καὶ ἐνὸς ποτηρίου γάλακτος ἢ ὕδατος καὶ ἀφίνετε τὸ ὅλον νὰ κοχλάξῃ. Μετὰ ταῦτα κτυπάτε τοὺς κρόκους δύο ἢ τριῶν ὠῶν καὶ ἐπιχύνετε ταῦτα. Ἄν ἀντὶ γάλακτος ῥίψῃτε ὕδωρ τότε χύνετε ἀντὶ ὠῶν, ὀλίγον ὄξος.

Κεράσια κομποστόα. Λαμβάνετε ὅσην θέλετε ποσότητα κερασιῶν τὰ ὅποια ἀφοῦ καθαρίσετε, ῥίπτετε ἐντὸς ἀναλόγου ὕδατος καὶ ζακχάρως καὶ ἀφίνετε ἕως ὅτου βράσωσι τὰ κεράσια. Κατόπιν τὰ ἀποσύρετε ἀφίνουσαι τὸ σιρόπιον νὰ δέσῃ καλῶς. Μετὰ ταῦτα χύνετε τὸ σιρόπιον ἐπὶ τῶν κερασιῶν καὶ σερβίρετε.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰδοποιῶνται αἱ ἐν ΡΟΙΜΑΝΙΑ κ. κ. συνδρομητρίαι καὶ συνδρομηταὶ ἡμῶν, ὅτι πᾶσα πληρωμὴ συνδρομῆς αὐτῶν, ἐνεργηθεῖσα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κ. Γερογιάννη θεωρεῖται ἄκυρος. Γνωστοποιεῖται δὲ αὐτοῖς ὅτι ἐν τῇ α' Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν θέλει προσεχῶς δημοσιευθῇ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν ΡΟΙΜΑΝΙΑ νέου γενικοῦ πληρεξουσίου ἡμῶν, μεθ' οὗ ἐν τῇ μέλλοντι θέλοισι συναλλάττεσθαι. Παρακαλοῦνται δὲ αἱ πληρώσασαι ἤδη τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ δηλώσωσι τοῦτο πρὸς ἡμᾶς, ὅπως μὴ διακοπῇ αὐταῖς ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Αἱ μὴ πληρώσασαι ταύτην, ἄς ἀποστείλωσιν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς ὀκτώφραγκον τοκομερίδιον τοῦ δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως μὴ διακοπῇ αὐταῖς ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Παρακαλοῦνται πρὸς τοῦτοις αἱ ὀλίγα ἐν Ἑλλάδι καθυστεροῦσαι ἐτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἀμέσως, ἵνα μὴ προθῶμεν εἰς διακοπὴν τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Ἐ; καί;

Ἐ! καί, πρέπει νὰ τὴν νυμφευθῆς.

Πλὴν φεῦ! ἰδοὺ ὅ,τι με ἀπελπίζει. Θὰ με θελήσῃ ἄρα γε ὁ πατὴρ τῆς;

Ἐξηγήθητι πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ τὸ μάθῃς. Δὲν εἶναι ἀξιόπρεπες νὰ διατελῆτε ἐν συνειδήσει μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀποκρουπτόμενου ἀπ' ἐκείνου. Ἄλλως τε οὕτω συνειθίζεις τὴν ἐρωμένην σου νὰ ἀπατᾷ, καὶ μάθε ὅτι τίποτε δὲν ἀμβλύνει τὴν συνείδησιν τόσον ὅσον ἡ συνήθεια: χάνει πρὸς τοῦτο καὶ τὸ ἰδανικόν ὅπερ σχηματίζει τις διὰ μίαν νέαν, ὅταν τὴν φαντασθῇ ἱκανὴν νὰ ψεύδῃται, νὰ ἀπατᾷ.

Ὁ πατὴρ τῆς ἀδύνατον! θὰ μοι ἀρνηθῇ τὴν χεῖρά τῆς ἐπιδιδώκων χρυσοκάνθαρον γαμβρόν δυνάμενον νὰ συνεταρισθῇ μετ' αὐτοῦ. Ποῦ θὰ εὐρῶ ἐγὼ 300,000 χιλ. φρ.

Πλὴν τούτου τοῦ ἐμποδίου, ἄλλο δὲν ὑφίσταται;

Δὲν πιστεύω.

Δὲν ἐζητήθη παρ' ἄλλου ἡ χεῖρ τῆς δεσποινίδος Μωδοῦ; Ἐπισήμως; ὄχι. Ὑπάρχει ὅμως τις ὀνόματι Ἀρμάνδος Δυβονὰ περιτριγυρίζων τὸν πενθερόν καὶ τὴν νύμφην.

Εἶναι πλούσιος;

Ὁχι· γραμματεὺς συμβολαιογράφου. Ἄλλὰ στενὸς φίλος τοῦ Δαρτουὰ περὶ οὗ σοὶ ἀνέφερον καὶ μεθ' οὗ ὁ Μωδοῦ σκέπτεται νὰ συνεργασθῇ. Λέγεται, ὅτι ἐπενόησε τρόπον σκευασίας τῆς ζακχάρως, δι' οὗ τὰ ἐξοδα θέλοισι περισταλῆ μέχρῃς ἡμισείας τιμῆς σχεδόν. Φαίνεται ὁ γραμματισκὸς οὗτος ὢν συνέταιρος τοῦ Δαρτουὰ. Οὕτω δὲ ἀλληλοβοηθούμενοι καὶ ἀλληλοφερόμενοι εἶναι ἀρκετὰ ἐπικίνδυνοι.

Τί λέγεις; Ἡ δεσποινὶς Μωδοῦ ἤθελε συγκατατεθῆ ποτὲ νὰ τὸν ὑπανδρευθῆ;

Ὁ! ποτέ! — Ἐ τότε μὴ ἀνησύχει, αὔριον δύνασαι νὰ ἔχῃς 300,000 χιλ. φρ.

Ἐγὼ! ἀνέκραξε σκιρτήσας ἐξ ἐκπλήξεως. Πῶς τοῦτο; Ἡ μήτηρ μας, πρὸς ἣν διηγήθη τὸν ἔρωτά σου, διὰ νὰ διευκολύνη τὴν θέσιν σου ἀπέναντι τῶν Μωδοῦ μετέτρεψεν εἰς χρηματικὴν ἅπασαν τὴν κτηματικὴν περιουσίαν μας.

Ὡστε ἔχει σήμερον διαθέσιμον τὸ ἀντίτιμον τῶν κτημάτων μας, ἀνερχόμενον εἰς 300,000 ἀφοῦ μάλιστα ἐγὼ παρητήθη τῆς μερίδος μου.

Καὶ ὁ Γιλβέρτος πνιγόμενος ἐξ εὐγνώμονος χαρᾶς ἤκουε τοῦ Ὀνεζίμου διηγουμένου τὰ καθέκαστα τῆς ἀποφάσεως τῆς μητρὸς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του.

Μετὰ τινα δὲ σκέψιν προσέθηκεν: Ἄλλὰ τί κρατεῖ δι' ἑαυτὴν;

Τὴν σύνταξίν τῆς καὶ τινα μικρὰ ποσὰ προερχόμενα ἐκ τῶν οἰκονομιῶν τῆς.

Τί βλάξ ποῦ εἶμαι! Ὅλα ἰδικὰ τῆς δὲν εἶναι πάλιν; Μήπως δὲν θὰ ἔλθῃ νὰ ζήσῃ μαζὶ μας; Ἡ Μαρκέλλα θὰ τὴν λατρεύῃ. Εἰσέτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐνδεχομένης ἐπιτυχίας. Δὲν ἐπραγματώθη τι ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν μας.

Μὴ προτρέχῃς λοιπὸν τόσῳ, ὡς ἐκ τῆς εὐτυχῆς ἰδέας. Ἀληθέστατον! παρετήρησεν ὁ Γιλβέρτος μελαγχολικῶς. Ὡς ἐκ τούτου ἀμέσως αὔριον πρέπει νὰ ἐξηγηθῶ μετὰ τοῦ κ. Μωδοῦ ὑπέλαβεν ὁ Ὀνεζίμος, ἵνα γνωρίσω τὰς διαθέσεις του. (ἀκολουθεῖ)